

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 227/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zastúpeného JUDr. Jánom Vajdom, advokátom, Štefánikova 209/9, Námestovo, proti postupu Mestského súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 76Cb/143/2024 a proti postupu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, Krajského súdu v Bratislave a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v bližšie nešpecifikovaných konaniach takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 30. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 76Cb/143/2024 a postupom okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu v bližšie nešpecifikovaných konaniach. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Zároveň žiada o priznanie finančného zadostučinenia vo výške 2 000 eur a náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že na základe návrhu sťažovateľa má na mestskom súde v súčasnosti prebiehať pod sp. zn. 76Cb/143/2024 konanie o nariadenie bližšie nešpecifikovaného zabezpečovacieho opatrenia. Napadnuté konanie malo byť predtým vedené okresným súdom, krajským súdom a najvyšším súdom v bližšie nešpecifikovaných konaniach, ktoré sťažovateľ taktiež napadol ústavnou sťažnosťou. Podľa sťažovateľa malo od začatia konania uplynúť už 26 mesiacov a do dňa podania ústavnej sťažnosti nebolo napadnuté konanie právoplatne skončené.

3. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení označených práv postupom mestského súdu v označenom konaní, ako aj postupom označených všeobecných súdov v bližšie nešpecifikovaných konaniach, ktoré mali rozhodovať o návrhu sťažovateľa na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia. V napadnutom konaní sa podľa sťažovateľa majú vyskytovať zbytočné prietahy majúce za následok porušenie označených práv. V konaní pritom nejde o právne ani fakticky zložitú vec a sťažovateľ sa svojím správaním prietahov nedopustil.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a skúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje zákonom ustanovené náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody, c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí, d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

6. Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre opakovane uviedol, že je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovalo čo najpresnejší opis skutkového stavu a najmä logickú právnu argumentáciu, na základe ktorej možno konštatovať existenciu príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom, resp. rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a porušením v ústavnej sťažnosti označených práv garantovaných ústavou, resp. kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou, ktorého vyslovenia sa sťažovateľ v petite svojej ústavnej sťažnosti domáha (IV. ÚS 198/2012, IV. ÚS 574/2018, II. ÚS 346/2021). Osobitne vo vzťahu k náležitostiam ústavnej sťažnosti namietajúcej zbytočné prietahy v konaní ústavný súd vyslovil, že ak ani pri vynaložení adekvátneho úsilia nevie v ústavnej sťažnosti dohľadať skutkové a právne dôvody vo vzťahu k namietanému postupu orgánu verejnej moci konať bez zbytočných prietahov (všeobecný údaj, kedy konanie začalo, resp. ako dlho trvá, nestačí), resp. ich nevie v prejednávanej veci dohľadať v rozsahu potrebnom na komplexné ústavnoprávne posúdenie (bez toho, aby si ich musel z vlastnej iniciatívy zabezpečiť), musí byť ústavná sťažnosť odmietnutá z dôvodu, že nemá náležitosti ustanovené zákonom (I. ÚS 532/2024, ZNaU 35/2024).

7. Ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť v podobe, v akej bola ústavnému súdu doručená, zákonom predpísané náležitosti nespĺňa, pričom vady podania sú prítomné nielen v petite ústavnej sťažnosti, ale aj v jej odôvodnení. Sťažovateľom predložená argumentácia je všeobecná, tvrdenia v nej sú neurčité, odôvodnenie je v prevažnej väčšine tvorené citáciou právnych predpisov a judikatúry. Na základe samotnej argumentácie však nebolo možné určiť ani len rozsah ústavnoprávneho prieskumu, ktorého sa sťažovateľ dožaduje. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti napriek zastúpeniu kvalifikovaným právnym zástupcom okrem konania mestského súdu presne

nešpecifikoval konania všeobecných súdov, ktorých ústavného prieskumu sa dožadoval. V ústavnej sťažnosti taktiež absentuje akákoľvek relevantná ústavnoprávna argumentácia, na základe ktorej by bolo možné vyvodit' konkrétne skutkové a právne závery, na základe ktorých by pri meritórnom posúdení bolo možné vysloviť porušenie označených práv.

8. Keďže z ústavnej sťažnosti nemožno vyvodit' konkrétne skutkové a právne dôvody prerokúvanej veci, tak ako to predpokladá § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde, pričom samotné tvrdenie, že od podania návrhu malo uplynúť už 26 mesiacov a v konaní sa majú vyskytovať zbytočné prieťahy, nemožno považovať za dostatočné, ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť v podobe, v akej bola ústavnému súde doručená, nespĺňa zákonom predpísané náležitosti. Len na okraj ústavný súd dopĺňa, že aj keď ústavná sťažnosť bola ústavnému súde doručená prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu – advokáta, sťažovateľ nesplnil ani náležitosť vyplývajúcu z § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde, keď k návrhu nepripojil splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, tak ako zákon o ústavnom súde vyžaduje.

9. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

10. Toto rozhodnutie však nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súde novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2026

Libor Duľa
predseda senátu